

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LVI. — Wydana i rozesłana dnia 31. lipca 1910.

Treść: (№ 135 i 136.) 135. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia przepisów o organizacji pospolitego ruszenia — 136. Rozporządzenie, dotyczące wolnego od podatku używania cukru do wyrobu barwika cukrowego.

135.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 30. czerwca 1910,

dotyczące uzupełnienia przepisów o organizacji pospolitego ruszenia.

Ministerstwo obrony krajowej zarządza w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny zmianę punktu 166. przepisu o organizacji pospolitego ruszenia dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu, który ogłoszono rozporządzeniem z dnia 20. czerwca 1907, Dz. u. p. Nr. 150. w tym kierunku, iż obowiązani do pospolitego ruszenia, służący na prywatnych parowcach handlowych, które w razie mobilizacji będą potrzebne do celów wojskowych, otrzymają od komisji, osobno do tego upoważnionych, zawiadomienie, iż zostali objęci zarządzeniem zapowiedzeniem i powołaniem pospolitego ruszenia.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

136.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 26. lipca 1910,

dotyczące wolnego od podatku używania cukru do wyrobu barwika cukrowego.

Na zasadzie § 7. ustawy z dnia 31. stycznia 1903. Dz. u. p. Nr. 26, uwalnia się w porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu cukier, w rodzaju określonym w § 1., l. 1, ustawy o podatku od cukru (cukier buraczany), który bywa używany do wyrobu barwika cukrowego, od podatku spożywczego pod następującymi warunkami:

§ 1.

Przedsiębiorstwa przemysłowe, które chcą bez opłaty podatku używać cukru buraczanego do wyrobu barwika cukrowego, potrzebują na to zezwolenia władzy skarbowej I. instancji. Zezwolenia udzielać się będzie na pewną oznaczoną ilość cukru rocznie na podstawie prośby pisemnej, zaopatrzonej widymatą właściwej izby handlowej i przemysłowej, z zastrzeżeniem każdorazowego odwołania, tylko tym przedsiębiorstwom przemysłowym, które zużywają na powyższy cel przypuszczalnie co najmniej 200 centnarów metrycznych cukru rocznie.

Od uzyskania zezwolenia są wyłączone osoby, które skazano prawomocnie z powodu przemyślnictwa, ciężkiego przekroczenia skarbowego lub oszustwa, tudzież te, do których majątku otwarto konkurs, a wreszcie te, których w toku wdrożonego

postępowania konkursowego nie uwolniono od zarzucanej im ewentualnie czynności karygodnej.

Wyłączeni są także ci, którym z powodu nadużycia odebrano udzielone zezwolenie. Wyłączenie gaśnie po upływie terminu trzechletniego, licząc od dnia ukończenia kary na wolności, względnie uiszczenia kary pieniężnej lub odebrania zezwolenia.

W prośbie należy podać prócz nazwiska (firmy) starającego się i siedziby przedsiębiorstwa:

- a) przypuszczalną ilość cukru, którą ma się sprowadzać bez opłaty podatku;
- b) przedsiębiorstwo, z którego cukier ma być pobierany bez opłaty podatku. Źródło to można zmienić każdej chwili pod warunkiem poprzedniego wczesnego uwiadomienia o tem władzy skarbowej I. instancji;
- c) sposób zabezpieczenia podatku spożywczego od cukru. Zabezpieczenie należy złożyć jeszcze przed rozpoczęciem poboru cukru w sposób, podany w § 21., II, przepisu wykonawczego o podatku od cukru z dnia 29. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 176, w takiej wysokości, aby pokrywało podatek nie tylko od ilości każdorazowo sprowadzonej i od niezucytego jeszcze zapasu cukru, pozostającego w przedsiębiorstwie, lecz także od tego cukru już zużytego, co do którego nie stwierdzono jeszcze prawidłowego użycia (§ 3.);
- d) miejsce przechowywania cukru, sprowadzonego bez opłaty podatku, aż do chwili przerobienia;
- e) dokładny opis postępowania technicznego przy wyrobie barwika;
- f) wyraźne oświadczenie, iż przedsiębiorca podaje się ogólnym zarządzeniom kontrolnym, które już wydano, oraz takimże zarządzeniom szczególnym, które będą ewentualnie wprowadzone w poszczególnych wypadkach, i że zobowiązuje się do przyjęcia na siebie świadczeń, żądanych w dalszym ciągu.

W zezwoleniu należy podać ilość poboru rocznego, źródło poboru i organ skarbowy, u którego ma się zgłaszać podjęcie postępowania dla wyrobu barwika.

O udzieleniu zezwolenia oraz o każdej zmianie, która co do niego zajdzie, należy zawiadomić zarówno organ skarbowy, mający nadzór nad fabryką cukru względnie składem wolnym, z których sprowadza się cukier, jak i organ skarbowy, sprawujący urzędowy nadzór skarbowy nad przedsiębiorstwem uprawnionem do poboru, oraz departament rachunków fachowych VI w c. k. Ministerstwie skarbu (Wiedeń, I, Fleischmarkt 19).

W razie stwierdzenia nadużycia cofnie się zezwolenie natychmiast, niezależnie od następstw skarbowo-karnych; można je cofnąć także wtedy, gdy strona nie dopełni jednego zobowiązań, które rozporządzenie niniejsze przepisuje lub które będą później przepisane drogą wykonawczą.

§ 2.

Co do wyprowadzania cukru z fabryki cukru lub ze składu wolnego i co do wprowadzania go do przedsiębiorstwa uprawnionego do poboru mają mieć zastosowanie postanowienia § 20., II, przepisu wykonawczego o podatku od cukru z dnia 29. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 176, z tem ograniczeniem, iż nie można sprowadzać na raz mniej niż 100 centnarów metrycznych cukru netto.

Wyprowadzenie cukru ma się zgłaszać zawsze z odwołaniem się na zezwolenie.

Przedsiębiorca winien postarać się o odpowiednią wagę ocechowaną wraz z niezbędnymi ciężarkami.

Odebraną urzędowo ilość cukru należy wpisać do rejestru odbiorczego, który ma być prowadzony według wzoru Nr. 6 przepisu wykonawczego o podatku od cukru.

Aż do chwili użycia cukru należy złożyć go pod wspólnem zamknięciem urzędowem w odpowiednim lokalu, który jednak nie może leżeć w obrębie ogrodzenia fabryki cukru.

§ 3.

W tej fabryce, w której sporządza się barwik cukrowy z cukru buraczanego, sprowadzonego bez opłaty podatku, nie można używać do wyrobu barwika cukrowego ani cukru innego rodzaju ani melasy i gotowego barwika cukrowego ani barwika obcego.

Zawartość niezmienionego cukru w wytworze gotowym nie powinna wynosić więcej niż 56 procent w odniesieniu do substancji suchej.

Przy rozcieńczeniu 1 : 5000 (1 jednostka wagi barwika na 5000 jednostek wagi wody) musi barwik cukrowy wykazywać jeszcze wyraźną własność barwiącą.

Podjęcie wyrobu barwika należy zawsze zgłaszać w czasie właściwym u organu skarbowego, wymienionego w zezwoleniu, w podwójnem wygotowaniu pisemnem.

Przeróbka cukru, sprowadzonego bez opłaty podatku, na barwik cukrowy może odbywać się tylko pod stałym nadzorem urzędowym i tylko w ubikacjach, które leżą poza ogrodzeniem fabryki cukru w rodzaju, określonym w § 1., l. 1, ustawy o podatku od cukru, i nie pozostają z nią w żadnym jakimkolwiek związku

Organ nadzorczy winien potwierdzić ukończenie wyrobu barwika i jego nadzorowanie w obu zgłoszeniach. Jeden egzemplarz potwierdzonego zgłoszenia zwróci się stronie dla jej własnego pokrycia.

Z każdej partii barwika cukrowego, którą wyrobiono z cukru, sprowadzonego bez opłaty podatku, należy po stwierdzeniu wytworzonej ilości i użytego do tego cukru pobrać dwie próbki w ilości mniej więcej po 200 gramów i złożyć je pod pieczęcią urzędową oraz pieczęcią strony. Jedną próbkę należy przesłać do biura badań technicznej kontroli skarbowej w Wiedniu lub Pradze celem zbadania jej według dołączonego przepisu o badaniu (załącznik), a drugą przechować w odpowiednim miejscu pod wspólnym zamknięciem urzędowym. Za pobrane próbki barwika nie daje się odszkodowania. Koszta opakowania i przesłania próbek oraz koszta ich rozbioru ma ponieść strona.

Jeżeli badanie stwierdziło przepisana jakość odnośnej partii barwika cukrowego, należy na żądanie strony wydać jej próbkę rezerwową.

Jeżeli barwik cukrowy nie odpowiada przepisany wymogom, należy opodatkować całą ilość cukru, użytą do wyrobu tej partii barwika cukrowego, którą uznano za nieodpowiednią według wyniku rozbioru. Przypadający podatek spożywczy ma być w tym wypadku przypisany zapomocą raportu z oględzin i zapłacony w trzech dniach po przypisaniu. Należy go zarachować w rejestrze pokwitowań podatkowych, dołączając raport urzędowy jako załącznik.

Co do poboru i użycia cukru, sprowadzonego bez opłaty podatku, oraz co do wyrobionego zeń barwika cukrowego i jego odbytu należy prowadzić zapiski według zarządzenia krajowej władzy skarbowej. Zapiski te należy zamykać z dniem 30. czerwca

i 31. grudnia każdego roku i przedkładać wraz z drugim egzemplarzem zgłoszeń o wyrobie barwika i wraz z świadectwami rozbioru, odnoszącymi się do badania próbek, za pośrednictwem władzy skarbowej I. instancji departamentowi rachunków fachowych VI w Ministerstwie skarbu w Wiedniu.

Przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu nadwyżki wydatków, wynikającej dla zarządu skarbowego wskutek stałego nadzorowania wyrobu barwika. Ma on dalej obowiązek przedkładania organom skarbowym na każdorazowe żądanie swych zapisków przemysłowych do przeglądu, dozwoleń organom tym wstępu do lokalów przemysłowych i magazynowych także poza czasem manipulacji, służących do wyrobu barwika, i obowiązek ułatwiania im rewizji pod każdym względem.

§ 4.

Używanie do innych celów cukru, sprowadzonego na podstawie otrzymanego pozwolenia dla wyrobu barwika, jest surowo zabronione i karygodne.

Za przekroczenie zakazu tego uważa się wszczególności także ten wypadek, jeżeli oddano innym osobom cukier, sprowadzony bez opłaty podatku, albo jeżeli przy wyrobie barwika cukrowego z cukru buraczanego, sprowadzonego bez opłaty podatku, użyto cukru innego rodzaju, melasy, gotowego barwika cukrowego lub barwików obcych.

Przedsiębiorca ma umieścić w lokalu przemysłowym w miejscu łatwo dostrzegalnym odbitkę zakazów powyższych.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Biliński wlr.

Przepis o badaniu barwika cukru rafinowanego.

1. Wykazanie barwików smołowych.

Okolo dwuprocentowy roztwór próbki gotuje się wraz z kawałkiem nici z wlny owczej przez kilka minut, i to raz bezpośrednio, a drugi raz z dodatkiem kilku kropli rozcieńczonego kwasu siarkowego. Następnie wyjmuje się wlnę z cieczy i płucze dłuższy czas w wodzie. W razie istnienia barwików smołowych przedstawia ona wyraźne zabarwienie, podczas gdy czysty barwik cukrowy nie powoduje zabarwienia, które zasługiwałoby na uwagę.

2. Substancja sucha.

Zważoną ilość barwika cukrowego (około 20 gramów) rozpuszcza się w mniej więcej pięciokrotnej ilości wody i stwierdza dokładnie wagę roztworu albo sprowadza roztwór ten do pewnej objętości i oznacza tak w sposób, przepisany dla oznaczania wyciągu w piwie, punkt 4. załącznika A do l. 3. dodatku A do przepisu wykonawczego o podatku od piwa z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 129, ciężar gatunkowy, wyrażony w stopniach sacharometrycznych substancji pierwotnej.

3. Oznaczenie cukru.

10 gramów barwika cukrowego albo odpowiednią ilość roztworu mniej więcej 20procentowego, sporządzonego w myśl punktu 2, rozcieńcza się w wodzie do 200 centymetrów sześciennych, dodając 5 centymetrów sześciennych octanu ołowiu.

50 centymetrów sześciennych płynu przesączonego miesza się w kolbce o pojemności $\frac{1}{4}$ litra z 125 centymetrami sześciennymi wody, 2·5 centymetrami sześciennymi normalnego kwasu siarkowego i 25 centymetrami sześciennymi $\frac{1}{3}$ normalnego kwasu solnego, ogrzewa następnie przez zawieszenie w wrzącej kąpielii wodnej na przeciąg 30 minut, ochładza, zubożętnia ługiem, dopełnia do 250 centymetrów sześciennych i przesącza. Z cieczy przesączonej używa się 25 centymetrów sześciennych do oznaczenia cukru według „Instrukcyi I do oznaczania drogą analizy zawartości cukru trzcinowego w towarach, zawierających cukier“ (załącznik A do § 2. dodatku A do przepisu wykonawczego o podatku od cukru z dnia 29. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 176). Znaleziony cukier należy obliczyć jako cukier trzcinowy.

W 100 częściach substancji suchej, oznaczonej według punktu 2, nie może znajdować się więcej jak 56 procent cukru trzcinowego.

4. Własność barwiąca.

Rozczyn, uzyskany według przepisu 2, rozcieńcza się wodą tak, by na jedną część barwika cukrowego przypadało 5000 części wody. Rozcieńczony roztwór musi być jeszcze wyraźnie żółto zabarwiony.